

สรุปงานวิจัย เรื่อง "การศึกษาการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน"

A study of Instruction Management of the Faculty of Business Administration
among the Private Higher Education Institutions

จกกลที อีศวดยก่าจร • ดร.อัญชลี จันทาก

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา รวมทั้งเปรียบเทียบการจัดการศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในทัศนะของอาจารย์แต่ละสถาบัน นักศึกษาแต่ละสถาบัน และระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในแต่ละสถาบัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในส่วนของผู้บริหารใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ได้ผู้บริหารจำนวน 3 คน สำหรับอาจารย์และนักศึกษาใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยแบ่งตามสถาบัน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ จำนวน 638 คน นักศึกษา จำนวน 1,101 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ สำหรับสัมภาษณ์ผู้บริหารคณะ และแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ สำหรับอาจารย์ และนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ใช้ t-test และ ANOVA และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยวิธี LSD ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ ในด้านต่างๆ อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมี ทัศนะว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ส่วนเรื่องที่ปฏิบัติในระดับน้อย คือ การใช้วิธีการสอนแบบสัมมนา การสอนแบบโครงการ การใช้เครื่องฉายแบบที่บแสง การใช้ PowerPoint และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. การจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ ในด้านต่างๆ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีทัศนะว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การใช้วิธีสอนแบบบรรยายส่วนเรื่องที่ปฏิบัติในระดับน้อยมีเพียง 3 เรื่อง คือ การใช้วิธีสอนแบบสัมมนา การใช้ PowerPoint และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน
3. อาจารย์แต่ละสถาบัน มีทัศนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย การมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้า การใช้ตำราหลักประกอบ

* ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยศรีปทุม

** ผู้อำนวยการสำนักแผนงานและวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยสยาม

การสอน การใช้กระดานดำ/White board การใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ การใช้เครื่องฉายแบบที่บแสง การใช้ PowerPoint การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การชี้แจงวิธีการและเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การวัดผลโดยการสอบย่อย การวัดผลโดยการมอบหมายงาน การใช้แบบทดสอบชนิดเขียนตอบและชนิดเลือกตอบ การตัดเกรดโดยผู้สอนคนเดียว การตัดเกรดเป็นที่มในกลุ่มผู้สอน การตัดเกรดโดยคณะกรรมการ การใช้คะแนนดิบในการตัดเกรด การใช้คะแนนที่ / คะแนนมาตรฐานในการตัดเกรด และการแจ้งเป็นเกรดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ส่วนเรื่องอื่นๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

4. นักศึกษาแต่ละสถาบัน มีทัศนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกเรื่อง

5. การเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ ระหว่างทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาแต่ละสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกสถาบัน

Abstract

The purpose of this research paper "A Study of Instruction Management of the Faculty of Business Administration among the Private Higher Education Institutions" is to study and compare the opinions of the instructors and the students of the Faculty of Business Administration from different Private Higher Education Institutions on the Instruction Management of the Faculty of Business Administration of each institution.

Sample size of the administrators is 3 obtained through purposive sampling method whereas sampling method used for instructors and students obtained through stratified random sampling method discriminated by institutions. Sample sizes of these groups are 638 instructors and 1,101 students. The data were collected by interviewing the administrators about the problems that might occur in the instruction management of the Faculty of Business Administration. Data collection tools were questionnaires related to teaching and studying in the faculty. Data analyzing methods were percentages, arithmetic mean and standard deviation. The hypotheses were tested by t-test and ANOVA; if the F-test showed statistical differences, the LSD technique was used to analyze pair comparison.

The results of the study can be summarized as follow :

1. In the opinions of the instructors, the instruction management was practiced in a high level. Teaching method by lecture method was given the highest arithmetic mean. 5 items given a low level were: teaching method by seminar and assigned project, use of projectors, use of Power Point and computer-aided teaching.

2. In the opinions of the students, the instruction management was practiced in a high level. Teaching method by lecture method was given the highest arithmetic mean. 3 items given a low level were: teaching method by seminar, use of Power Point and computer aided teaching.

3. The comparison of the opinions of the instructors from different institutions on instruction management showed statistically significant difference on the following items: teaching method by lecture method, teaching method by assignment, use of main textbooks, use of whiteboard, use of overhead projectors, use of projectors, use of Power point, Computer-aided teaching, explanation of measurement and evaluation method, measurement by quiz test, measurement by assignment, use of essay tests and objective tests, grading by single instructor, grading by group of instructors, grading by committee, use of raw score for grading, use of T-score or standard score for grading and grade declaration. The rests were not different, at the .05 significant level.

4. The comparison of the opinions of the students from different institutions on instruction management showed statistically significant difference on all items.

5. The comparison of the opinions between the instructors and the students of the Faculty of Business Administration from different institutions also showed statistically significant difference.

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรพัฒนาการศึกษา ระดับสูง โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพประชากรของประเทศให้มีทิศทางที่พึงประสงค์ และเป็นไปตามปรัชญาของสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นแหล่งรวมของศิลปะวิทยาการต่างๆ โดยมีหน้าที่หลัก 4 ประการ (วิจิตร ศรีสอาน, 2518) คือ 1. การสอนวิชาการและวิชาชีพ เพื่อสนองความต้องการกำลังคนของสังคม 2. การวิจัย ค้นคว้าเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ 3. การบริการทางวิชาการแก่สังคม และ 4. การถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม และปลูกฝังความเป็นพลเมืองดี

การจัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษา เป็นภารกิจที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

ต่อเนื่องมาถึงฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและบริการมา โดยตลอด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องผลิตและพัฒนา กำลังคน ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านธุรกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชนส่วนใหญ่ ได้เปิดการเรียนการสอนในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ เนื่องจาก บริษัทธุรกิจส่วนใหญ่ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญประการหนึ่ง ที่บ่งบอกความเจริญก้าวหน้าของประเทศมีความต้องการ กำลังคนที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ ในสาขาวิชาต่างๆ เป็นอย่างมาก เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จภายใต้ยุคของการแข่งขัน ในสภาพโลกไร้พรมแดนในปัจจุบัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องเร่งรัดที่จะต้องเร่งยกระดับบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจ ให้เป็น

บัณฑิต
รอด
นั้น
การ
อันจ
คุณ
และ
การ
เกิด
ส่วน
ต่อผู้
การ
ยังคง
ปัญ
การ
การ
การ
ผลิต
ผู้บริ
ตัดสิ
สาม
ภาษ
ใน
แนว
ฟัง

บัณฑิตที่มีคุณภาพ สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมโลกในปัจจุบัน

ภารกิจที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตนั้น องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพของสถาบันการศึกษา อันจะเป็นเครื่องมือในการชักนำ หรือทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ตามเป้าหมาย หรือปณิธานของสถาบัน และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ การสอนของอาจารย์ทำหน้าที่พัฒนา เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ การสอนจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการจัดการศึกษาที่จะส่งผลต่อผู้เรียน

การศึกษาไทยได้พัฒนามากกว่า 120 ปี มีแผนการศึกษาชาติต่อเนื่องมา 6 แผน แต่ก็พบว่าประเทศไทยยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาอยู่หลายประการ โดยที่ปัญหาสำคัญประการหนึ่งเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน อาทิ การเรียนการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง การเรียนการสอนยังเน้นการท่องจำ ขาดการฝึกปฏิบัติ การเรียนการสอนที่ผู้เรียนขาดความสุขและรู้สึกเครียด (วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก. 2542)

สำหรับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตทางด้านบริหารธุรกิจ ตามประสบการณ์ของผู้บริหารนั้นพบว่า บัณฑิตทางบริหารธุรกิจไม่สามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้ ขาดความคิดริเริ่ม ขาดความสามารถในการสรุปเรื่อง ขาดความสามารถในการใช้ภาษาไทย (เด่นพงษ์ พลละคร, 2528) ทั้งนี้ ได้เสนอแนวในการปรับคุณภาพบัณฑิตทางบริหารธุรกิจว่า ต้องปรับแนวการเรียนการสอนให้บัณฑิต คิด ค้นคว้า อ่าน มากกว่า ฟังการบรรยาย

ปัจจุบันประเทศไทยได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ ประกอบด้วยหมวดต่างๆ 9 หมวด 78 มาตรา โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับแนวการจัดการศึกษาในหมวด 4 มาตรา 22 คือ การจัดการศึกษาต้องยึดว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ระบบการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องหลากหลาย จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ ได้อย่างผสมผสาน สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

จากสภาพการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา และพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับปัจจุบัน ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่า การจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นคณะที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกือบทุกแห่งเปิดดำเนินการเรียนการสอนในปัจจุบัน มีวิธีการในด้านต่างๆ อย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจให้มีความสอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดไว้และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการจัดการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในทัศนะของอาจารย์
2. เพื่อศึกษาการจัดการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในทัศนะของนักศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในทัศนะของอาจารย์แต่ละสถาบัน
4. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในทัศนะของนักศึกษาแต่ละสถาบัน
5. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาแต่ละสถาบัน

สมมุติฐานการวิจัย

1. การจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ ในทัศนะของอาจารย์แต่ละสถาบันแตกต่างกัน
2. การจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ ในทัศนะของนักศึกษาแต่ละสถาบันแตกต่างกัน
3. การจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ ในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาแต่ละสถาบันแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดสอนคณะบริหารธุรกิจ และมีผู้สำเร็จ การศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจแล้ว และมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ที่อยู่ในความดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2544

2. คณะบริหารธุรกิจ หมายถึง คณะที่จัดการเรียนการสอนในด้านการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี ทั้งหลักสูตร 4 ปี และต่อเนื่อง 2 ปี ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในปีการศึกษา 2544

3. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่เป็นอาจารย์ประจำ และทำการสอนในคณะบริหารธุรกิจ สถาบัน อุดมศึกษาเอกชน ในปีการศึกษา 2544

4. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี ทั้งหลักสูตร 4 ปี และต่อเนื่อง 2 ปี สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในปีการศึกษา 2544

5. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

5.1 ด้านการสอน หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนของอาจารย์ตั้งแต่การเตรียมการสอน เนื้อหาวิชา รวมทั้งวิธีการสอนที่ใช้

5.2 ด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ ที่อาจารย์ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเข้าใจในสิ่งที่ถ่ายทอด

5.3 ด้านการวัดและการประเมินผล หมายถึง วิธีการที่อาจารย์ใช้ในการประเมินผลการเรียนของนักศึกษาแต่ละวิชาทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการ รูปแบบและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ อาจารย์ที่สอน คณะบริหารธุรกิจ และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย และอยู่ภายใต้ความดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2544 ที่เปิดสอนคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรภาษาไทย และมีผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ

แล้ว ซึ่ง
มหานคร

อุดมศึกษา
ต่างจังหวัด

สถาบันสูง
และต่าง

แล้ว ซึ่งมีจำนวน 16 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร 12 แห่ง และต่างจังหวัด 4 แห่ง ได้แก่

กรุงเทพมหานคร

1. มหาวิทยาลัยรังสิต
2. มหาวิทยาลัยเกริก
3. มหาวิทยาลัยสยาม
4. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
5. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
6. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
7. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
8. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
9. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
10. มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
11. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
12. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ต่างจังหวัด

13. มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่
14. มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์
15. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล จังหวัดนครราชสีมา
16. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย จังหวัดปทุมธานี

ประชากรแต่ละกลุ่มมีจำนวนดังนี้

1. อาจารย์ที่สอนคณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร 12 แห่ง และต่างจังหวัด 4 แห่ง รวม 16 แห่ง จำนวน 1,141 คน
2. นักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร 12 แห่ง และต่างจังหวัด 4 แห่ง รวม 16 แห่ง จำนวน 66,845 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างจากประชากรเป็น 2 กลุ่ม คือ อาจารย์และนักศึกษา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามสถาบัน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane(Yamane.1973) ยอมให้มีคลาดเคลื่อน 3% ด้วยความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ จำนวน 638 คน และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำนวน 1,101 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มี 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เป็นข้อคำถาม แบบเลือกตอบและเติมข้อความ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย และปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะ เป็นข้อคำถามปลายเปิด โดยให้ระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ 3 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบและเติมข้อความ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัด และประเมินผล แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย และปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะ เป็นข้อคำถามปลายเปิด โดยให้ระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ 3 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์และนักศึกษาในแต่ละสถาบัน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลไปยังสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2. สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งหนังสือขอความร่วมมือในการอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลไปยังสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่งเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพฯ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปขอเก็บข้อมูลและไปรับกลับคืนด้วยตนเอง ส่วนสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้ทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลจากแบบสอบถามการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 2 ชุด ที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows แบ่งการวิเคราะห์เป็นดังนี้

1) ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่และร้อยละเป็นรายชื่อ ส่วนข้อที่เป็นคำถามปลายเปิดวิเคราะห์โดยการสรุปสาระสำคัญจากคำตอบที่ได้ในรูปของการบรรยายสรุป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิเคราะห์โดยการคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายชื่อ โดยกำหนดช่วงระดับ $\bar{x}$ ที่คำนวณได้เป็น 5 ระดับดังนี้

- 4.51 - 5.00 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง ปฏิบัติมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุด

2) ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะวิเคราะห์โดยการสรุปสาระสำคัญของข้อมูลที่ได้จากข้อคำถามปลายเปิด

3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ t-test และ ANOVA

3.1 เปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ ในทัศนะของอาจารย์แต่ละสถาบัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : ANOVA) และถ้าปรากฏว่าค่า F จากการคำนวณมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การสอนคณะ
แต่ละสถาบัน โด
(One Way An
ถ้าปรากฏว่าค่า
จะทำการทดสอบ

การสอน คณะ
นักศึกษแต่ละ

สรุปผลการ

การวิ
การสอน คณะ
มีวัตถุประสงค์
คณะบริหารธุรกิจ
ของอาจารย์และ
ศึกษาในคณะ
ทัศนะของอาจา
และระหว่างอ
ประชากรที่ใช้ใ
คณะบริหารธุรกิจ
สุ่มแบบแบ่งชั้น
ตัวอย่างที่เป็นอ
1,101 คน เสร้
แบบสอบถามเ
ธุรกิจสำหรับอ
วิเคราะห์ข้อมูล
เบี่ยงเบนมาต
สมมติฐาน ใช้
ข้อมูลสรุปได้
1.
เป็นเพศหญิง

3.2 เปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ ในทัศนะของนักศึกษาแต่ละสถาบัน โดยการใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : ANOVA) และถ้าปรากฏว่าค่า F จากการคำนวณมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

3.3 เปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ ในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาแต่ละสถาบัน โดยการทดสอบค่า t

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา รวมทั้งเปรียบเทียบการจัดการศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในทัศนะของอาจารย์แต่ละสถาบัน นักศึกษาแต่ละสถาบัน และระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในแต่ละสถาบัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยแบ่งตามสถาบัน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ จำนวน 638 คน นักศึกษา จำนวน 1,101 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจสำหรับอาจารย์ และนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ใช้ t -test และ ANOVA ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.7 มีอายุอยู่ในช่วง 26 - 35 ปี

ร้อยละ 54.3 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 83.7 เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพียง ร้อยละ 3.9 และไม่มีตำแหน่งการบริหารร้อยละ 68.6 มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 56.2 โดยจะมีวิชาที่ต้องสอน 2 วิชา ในภาคการศึกษาที่ 1 และภาคการศึกษาที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 52.3 และ 50.0 สำหรับจำนวนนักศึกษาต่อห้อง ประมาณ 51-80 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1

2. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 74.6 มีภูมิลำเนาอยู่ใน กทม. ร้อยละ 31.5 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ร้อยละ 36.7 และ 38.0 โดยมีอายุอยู่ในช่วง 20-22 ปี ร้อยละ 74.60 และเรียนสาขาวิชาการตลาด ร้อยละ 34.1 มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 2.00-2.49 และ 2.50-2.99 ร้อยละ 27.4 และ 29.5 ตามลำดับ โดยมีจำนวนนักศึกษาต่อห้อง 30-50 คน และ 51-80 คน ร้อยละ 38.1 และ 31.4 ตามลำดับ

3. การจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ ในด้านต่างๆ อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนะว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ส่วนเรื่องที่มีปฏิบัติในระดับน้อย คือ การใช้วิธีการสอนแบบสัมมนา การสอนแบบโครงการ การใช้เครื่องฉายแบบทึบแสง การใช้ PowerPoint และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4. การจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ ในด้านต่างๆ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนะว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ส่วนเรื่องที่มีปฏิบัติในระดับน้อยมีเพียง 3 เรื่อง คือ การใช้วิธีสอนแบบสัมมนา การใช้ PowerPoint และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

5. ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ ระหว่างทัศนะของอาจารย์แต่ละสถาบัน

พบว่า อาจารย์แต่ละสถาบันมีทักษะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย การมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้า การใช้ตำราหลักประกอบการสอน การใช้กระดานดำ/White board การใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ การใช้เครื่องฉายแบบทึบแสง การใช้ PowerPoint การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การชี้แจงวิธีการและเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การวัดผลโดยการสอบย่อย การวัดผลโดยการมอบหมายงาน การใช้แบบทดสอบชนิดเขียนตอบ และชนิดเลือกตอบ การตัดเกรดโดยผู้สอนคนเดียว การตัดเกรดเป็นทีมในกลุ่มผู้สอน การตัดเกรดโดยคณะกรรมการ การใช้คะแนนดิบในการตัดเกรด และ การใช้คะแนนที่/คะแนนมาตรฐานในการตัดเกรด และการแจ้งเป็นเกรดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ส่วนเรื่องอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

6. ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ ระหว่างทักษะของนักศึกษาแต่ละสถาบันพบว่า นักศึกษาแต่ละสถาบันมีทักษะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกเรื่อง

7. ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ ระหว่างทักษะของอาจารย์และนักศึกษาแต่ละสถาบัน สรุปได้ดังนี้

7.1 มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การสอนแบบกรณีศึกษา การมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้า การใช้ตำราหลักประกอบการสอน การใช้เครื่องฉายแบบทึบแสง การใช้ PowerPoint การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการวัดผลโดยการทำรายงาน

7.2 มหาวิทยาลัยรังสิต : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีสอนแบบบรรยาย การมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้า การใช้เอกสารประกอบการสอน การใช้เครื่องฉายแบบทึบแสง การใช้ PowerPoint การวัดผลโดยการทำรายงาน ความสนใจในการเรียน และการมอบหมายงาน การใช้แบบทดสอบชนิดเขียนตอบ และการแจ้งเป็นเกรดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

7.3 มหาวิทยาลัยสยาม : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีสอนแบบสัมมนา การใช้วิธีสอนแบบกรณีศึกษา การซักถาม การใช้เอกสารประกอบการสอน การใช้ตำราหลักประกอบการสอน การใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ การใช้เครื่องฉายแบบทึบแสง การวัดผลโดยการสอบกลางภาคและการสอบปลายภาค การวัดผลจากความสนใจของผู้เรียน การวัดผลจากพัฒนาการของผู้เรียนและการมอบหมายงาน การใช้แบบทดสอบชนิดเขียนตอบ การแจ้งคะแนนให้ทราบเป็นระยะทุกครั้งที่มีการวัดผล และการแจ้งเป็นเกรดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

7.4 มหาวิทยาลัยศรีปทุม : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีสอนโดยการซักถาม การใช้ตำราหลักประกอบการสอน การใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ การวัดผลโดยการสอบกลางภาคและการสอบปลายภาค และการแจ้งเกรดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

7.5 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย การใช้วิธีสอนโดยการซักถาม การใช้ PowerPoint การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การวัดผลโดยการสอบย่อยและการสอบปลายภาค การใช้แบบทดสอบชนิดเขียนตอบ การแจ้ง

คะแนนให้ทราบเป็น การแจ้งเป็นเกรดเมื่อ

7.6

และนักศึกษามีทัศนคติเพียง 3 เรื่อง การใช้ตำราหลักประกอบแบบทึบแสง

7.7

และนักศึกษามีทัศนคติในเรื่อง การใช้ให้ศึกษาค้นคว้า แ ข้ามศีรษะและเครื่อง และเกณฑ์ที่ใช้ในทดสอบชนิดเลือก เป็นระยะทุกครั้งที่มี

7.8

และนักศึกษามีทัศนคติในเรื่อง การใช้ / White board การชี้แจงวิธีการและ การสอบปลาย

7.9

และนักศึกษามีทัศนคติในเรื่อง การใช้แบบสัมมนา การใช้โดยการซักถาม การใช้เครื่องฉายแบบทึบคอมพิวเตอร์ช่วยส การวัดและประเมิน การวัดผลโดยใช้ การสอบปลายภาค แบบทดสอบทั้งชนิด คะแนนให้ทราบเป็น

คะแนนให้ทราบเป็นระยะทุกครั้งที่มีการวัดผล และการแจ้งเป็นเกรดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

7.6 มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 3 เรื่อง คือ การใช้วิธีสอนแบบบรรยาย การใช้ตำราหลักประกอบการสอน และการใช้เครื่องฉายแบบทึบแสง

7.7 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีการสอนโดยการมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้า และการซักถาม การใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะและเครื่องฉายแบบทึบแสง การชี้แจงวิธีการและเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ และการแจ้งคะแนนให้ทราบเป็นระยะทุกครั้งที่มีการวัดผล

7.8 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีสอนแบบสัมมนา การใช้กระดานดำ / White board การใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ การชี้แจงวิธีการและเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผล และการสอบปลายภาค

7.9 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีสอนแบบบรรยาย การใช้วิธีสอนแบบสัมมนา การใช้วิธีสอนแบบโครงการ การใช้วิธีสอนโดยการซักถาม การใช้เอกสารประกอบการสอน การใช้เครื่องฉายแบบทึบแสง การใช้ Power Point การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การชี้แจงวิธีการและเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การวัดผลโดยใช้การสอบย่อย การวัดผลโดยใช้การสอบกลางภาค การวัดผลโดยใช้การสอบปลายภาค การวัดผลโดยมอบหมายงาน การใช้แบบทดสอบทั้งชนิดเลือกตอบและเขียนตอบ การแจ้งคะแนนให้ทราบเป็นระยะทุกครั้งที่มีการวัดผลและการแจ้ง

เป็นเกรดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

7.10 มหาวิทยาลัยเกริก : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีสอนแบบบรรยาย การใช้วิธีสอนแบบกรณีศึกษา การใช้วิธีสอนโดยการมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้า การใช้วิธีสอนโดยการซักถาม การใช้ตำราหลักประกอบการสอน การใช้กระดานดำ / White board การชี้แจงวิธีการและเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผล การวัดผลโดยการสอบย่อย การวัดผลจากพัฒนาการของผู้เรียน การวัดผลโดยการมอบหมายงาน การใช้แบบทดสอบทั้งชนิดเขียนตอบและเลือกตอบ และการแจ้งคะแนนให้ทราบเป็นระยะทุกครั้งที่มีการวัดผล

7.11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีสอนโดยการอภิปรายกลุ่ม การใช้ตำราหลักประกอบการสอน การใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ การใช้แบบทดสอบทั้งชนิดเขียนตอบและชนิดเลือกตอบ การแจ้งคะแนนให้ทราบเป็นระยะทุกครั้งที่มีการวัดผล และการแจ้งเป็นเกรดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

7.12 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้ตำราหลักประกอบการสอน การใช้เครื่องฉายแบบทึบแสง การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ

7.13 มหาวิทยาลัยพายัพ : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีสอนแบบโครงการ การใช้ตำราหลักประกอบการสอน การใช้เครื่องฉายแบบทึบแสง การใช้ PowerPoint การวัดผลโดยการสอบย่อย และการแจ้งเป็นเกรดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

7.14 มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา : อาจารย์และนักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติในเรื่อง การใช้ตำราหลักประกอบการสอน การวัดผล โดยการสอบกลางภาคและปลายภาค และการแจ้งเป็น เกรดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

7.15 มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล : อาจารย์ และนักศึกษาที่มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่อง การใช้วิธีสอนแบบโครงการ การใช้เครื่องฉาย แบบทึบแสง การใช้ PowerPoint และการวัดผลโดยการสอบปลายภาค

7.16 มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย : อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง การใช้วิธีสอนแบบบรรยาย การใช้วิธีสอนแบบอภิปรายกลุ่ม การใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และการใช้ PowerPoint

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และ นักศึกษามีทัศนะตรงกันว่า การจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มีการใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด แสดงว่าอาจารย์ ส่วนใหญ่ยังนิยมสอนด้วยการบรรยายเป็นหลัก ซึ่งไม่ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับปัจจุบัน ที่เน้นว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการเรียนการสอน ต้องพยายามเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด ผู้สอนเป็น เพียงผู้ช่วยชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง แต่ในวิธีการปฏิบัติจริง สถาบันการศึกษาแต่ละ แห่งยังมีได้นำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ยังคงใช้วิธีการสอน แบบด้วยการบรรยายแบบเก่าตามความเคยชิน โดยอาจ จะมีสาเหตุมาจากการที่อาจารย์ผู้สอนในคณะบริหารธุรกิจ ส่วนใหญ่จบการศึกษาทางสายวิชาชีพ ไม่ได้จบมาทาง สาขาวิชาการศึกษา ถึงแม้บางคนอาจจะเคยเข้ารับการ อบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบต่างๆ มาบ้าง แต่ก็ยังไม่ เพียงพอที่จะสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ไม่ว่าจะเป็นที่ ใน ด้านการเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม หรือการเลือกใช้สื่อ

การสอนที่จะช่วยเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการที่ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีทัศนะ ที่ตรงกันว่ามีการนำ PowerPoint และคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในระดับน้อย แสดงว่านอกจากอาจารย์จะบรรยายอย่างเดียวแล้วอาจารย์ ยังไม่ค่อยนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ หรือสร้างเสริม การคิดอย่างมีอิสระของผู้เรียนมากเท่าที่ ควร ยังคงเน้นที่การอธิบายหรือบรรยายโดยผู้สอนเป็นหลัก

ดังนั้นแต่ละสถาบันควรจะต้องให้มีการฝึก อบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการสอนแบบ ต่างๆ การใช้สื่อหรือเทคโนโลยีช่วยสอน ให้แก่อาจารย์ ทุกคนอย่างจริงจัง เพื่อให้อาจารย์แต่ละคนได้เข้าใจและ ฝึกปฏิบัติจริงเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบต่างๆ การนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยสอนซึ่งจะมีส่วนช่วย สนับสนุนให้อาจารย์สามารถเลือกนำวิธีสอนแต่ละวิธีไป ประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับการเรียนการสอนที่เป็นการ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา เพื่อส่งเสริม ให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และสำเร็จการศึกษาเป็น บัณฑิตทางบริหารธุรกิจที่มีคุณภาพ สนองตอบความ ต้องการของสังคม และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ

2. จากผลการเปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ และนักศึกษาในแต่ละสถาบัน พบว่า อาจารย์และ นักศึกษาแต่ละสถาบันมีทัศนะที่ต่างกันทุกสถาบัน บางสถาบันอาจารย์และนักศึกษามีทัศนะที่ต่างกัน หลายเรื่อง ในขณะที่บางสถาบันมีทัศนะที่ต่างกัน เพียงไม่กี่เรื่อง ซึ่งการที่อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันนั้นอาจจะ เกิดเนื่องจากการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน มีการรับรู้ หรือมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน หรืออาจจะเนื่องจาก สถาบันหรือผู้สอนไม่สามารถให้ ข้อมูลข่าวสารอย่าง ถูกต้อง และรวดเร็วแก่นักศึกษา จึงอาจทำให้นักศึกษา ตีความการกระทำต่างๆ ไปในทิศทางที่ไม่ตรงจุดมุ่งหมาย

ของสถาบัน
ต์
ข่าวสารต่าง
มีความถูกต้อง
ภาษาไทย
การฝึกหัดค
ก
การฝึกหัดค
กิตานันท์ ม
กิตานันท์ ม
คณะกรรมการ
พ
คณะกรรมการ
ค
จินตนา มา
จุ
ชัยยงค์ พร
ก
ชาวิชวัฒน์ ศ
ม.
ชฎาพร ราช
เท
เด่นพงษ์ พ
ที่
นักิพร ส
บ
นิโลบล นิม
เชี
นงเยาว์ ฤทธิ์
พ

ของสถาบันหรือผู้สอน

ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ทันเวลาและถูกต้องตรงตาม
วัตถุประสงค์ อันจะเกิดผลดีกับสถาบัน ผู้สอน และ
ผู้เรียน

ดังนั้น แต่ละสถาบันควรจัดให้มีการให้ข้อมูล
ข่าวสารต่างๆ ที่สามารถเข้าถึงผู้เรียนได้มากที่สุด รวมทั้ง
มีความถูกต้องและรวดเร็ว เพื่อผู้เรียนจะได้เกิดการรับรู้

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

การฝึกหัดครู, กรม. การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครู. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิตเทศก์
กรมการฝึกหัดครู, 2522.

การฝึกหัดครู, กรม. หลักสูตรวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2528. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู, 2528. (อัดสำเนา)

กิตานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์, 2536.

กิตานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :

พริกหวานกราฟฟิค. 2542.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544. กรุงเทพฯ :

คุณพินอักษร, ม.ป.ป.

จินตนา มาพวง. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม.:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. "การจัดระบบการเรียนการสอน." ใน เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอน. หน่วยที่ 12.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2532.

ชาติวัฒน์ ศรีแก้ว. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549. กรุงเทพฯ : ธนาคารพาณิชย์,

ม.ป.ป.

ชฎาพร ราชภักดี. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ ตามทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาสถาบัน

เทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

เด่นพงษ์ พลละคร. "ธุรกิจเอกชนกับนโยบายการจ้างงาน" เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง บัณฑิตทางบริหารธุรกิจ

ที่ตลาดต้องการ. โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 21-22 มีนาคม 2528.

นิกิพร สังข์ทอง, น.ท.หญิง. สถานภาพ ความต้องการและปัญหาการใช้สื่อการสอนของวิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ.

วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

นีโลบล นิมกักรัตน์ และดร.น. หาญตระกูล. การประเมินพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์.

เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2526.

นงเยาว์ ฤทธิเรืองเดช. การใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี

พุทธศักราช 2528 ในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

- ทบวงมหาวิทยาลัย. ภาวะการงานทำของบัณฑิต รุ่นปี 2532-2533. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. ภาวะการงานทำของบัณฑิต ปี พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. รายงานสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2541. 2542. อัดสำเนา
- ทบวงมหาวิทยาลัย. สรุปสาระสำคัญของแผนอุดมศึกษาระยะยาว (พ.ศ. 2533-2547), 2533. อัดสำเนา
- บรรพต วีระสัย. "การบริหารหลักสูตร : ปัญหาและข้อเสนอแนะ" ใน รายงานการสัมมนา เรื่องการสอนในอุดมศึกษา โดยทบวงมหาวิทยาลัยและสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย 6-8 กรกฎาคม 2531. หน้า 78-88. (อัดสำเนา)
- บำเพ็ญ ไมตรีโสภณ. ความต้องการและปัญหาเกี่ยวกับสภาพการใช้สื่อการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับอำเภอ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. การสำรวจสภาพและความต้องการในการใช้สื่อการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ ค.ศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : เอสอาร์พรีนติ้ง , 2543.
- บุญยง เกี่ยวการค้า. การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในมหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- ปัจฉัย บุณนาค. "การอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ." เอกสารวิจัยส่วนบุคคล วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2534.
- ไพโรต พงษ์พานิช. การศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการในการใช้สื่อการสอนของคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.
- พรชูลี อาชวบำรุง. "การเรียนรู้โดยโครงการ" วารสารสุขโขทัยธรรมมาธิราช. 1, 10 (มกราคม-เมษายน 2540) : 2-7.
- ไพฑูริย์ สีนลาวัณย์. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2524.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2526.
- รุจิรี ภู่อาระ. "ปัญหาในการสอนอุดมศึกษาและแนวทางการแก้ไข" ใน รายงานการสัมมนา เรื่องการสอนในอุดมศึกษา โดยทบวงมหาวิทยาลัยและสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย 6-8 กรกฎาคม 2531. หน้า 70-77. (อัดสำเนา)
- รุ่งทิพา จักรกร. วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม, 2527.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- วิทยาลัยเซนต์อิสซาบกกอก. การสัมมนาวิชาการ เรื่อง ทิศทางสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเซนต์อิสซาบกกอก, 2542.
- สถาพร ทศวงศ์. การวิเคราะห์สถานภาพและความต้องการการใช้สื่อการสอนของอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สมทรง นิลน้อย. การเปรียบเทียบบทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงในการปฏิบัติงานของครูประจำกลุ่มหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539. วิทยานิพนธ์ ค.ม. : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

สุกัญญา
สุจรรย์
สุชาติ
สุมล
สุมาลี
สุวัฒน์
สุวัฒน์
สัมฤทธิ์
สถาบัน
ทำคณะ
อนันต์
ภาษาอ
Allen,
Bloom,
Taba, J
Thorn
Tyler, I
Yaman

2537. สุกัญญา ศิริตันติกร. "ระบบการเรียนการสอน." ใน เอกสารคู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ :
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. (อัดสำเนา)
544. สุจรรยา สุวรรณคีรี. สภาพการใช้หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2524
 ในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- อุดมศึกษา. 531. สุชาติ ใจสุภาพ. ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน. วิทยานิพนธ์ ค.ม.,
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ศึกษา. 531. สมุล ลิทธิสมบุรณ์. "วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับอุดมศึกษา" วารสารสุทธิปริทัศน์. 6, 18 (กุมภาพันธ์
 - พฤษภาคม 2535).
- สมาลี จันทร์ชลอ. การวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี, 2542.
- สุวัฒน์ นิยมคำ และชวลี ลิทธิ. "การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย. ศึกษาศาสตร์สาร. 4, (มกราคม 2519).
- สุวัฒน์ มุทเมธา. "การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ" ใน รายงานการสัมมนา เรื่องการสอนในอุดมศึกษา.
 โดยทบวงมหาวิทยาลัยและสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย 6-8 กรกฎาคม 2531.
 หน้า 1-17. (อัดสำเนา)
- สัมฤทธิ์ เพชรคง. การศึกษาการเรียนการสอนวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาศิลปศึกษา ระดับปริญญาตรี ในสถาบัน
 อุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สถาบันอุดมศึกษาเอกชน, กอง. ข้อมูลจำนวนอาจารย์และนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2542.
 ทบวงมหาวิทยาลัย. มปป. (อัดสำเนา)
- ทำคณะยอดฮิตของเด็กเอ็นทรานซ์ คำนิยมที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง. 10 มีนาคม 2540. หนังสือพิมพ์มติชน : 15
- 0) : 2-7. อนันต์ ศรีโสภณ. การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

ภาษาอังกฤษ

2531. Allen, William H. "Media Stimulus and Types of Learning." **Audiovisual Instruction** 12
 (January 1967), 27 - 31.
- Bloom, Benjamin S., (editor). **Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I : Cognitive Domain.**
 New York : David McKay., 1967.
- Taba, Hilda. **Curriculum Development : Theory and Practice.** New York : Brace & World, 1962.
- Thorndike, Robert Ladd and Elizabeth P. Hagen. **Measurement and Evaluation in Psychology and
 Education.** 3rd ed. New York : Wiley, 1969.
- Tyler, W. Ralph. **Basic Principles of Curriculum and Instruction.** Chicago : The University of
 Chicago Press, 1949.
- Yamane, Taro. **Statistics : An Introductory Analysis.** 3rd ed. New York : Harper & Row, 1973.